

[Samuelson.]

kan garantere, at det lige bliver disse procenter. Nogle er bedre til at undervise og lidt mindre gode til at forske, for andre er det omvendt.

Men trods alt er der noget, som ikke er så godt: nemlig at den procentdel af tid, som skal bruges til administration, i de senere år er blevet betydeligt forøget. Man kan her henvise til den tidligere universitetsdirektør i Odense, Bengt Bengtsson, som har udgivet en bog om dette problem. Det er alvorligt, for det er jo ikke billige løntimer, vi har med at gøre her. At en dekan bruger ca. 25 timer om ugen til administration, er der måske ikke noget at sige til, selv om det i hvert fald bevirker, at forskning får han ikke meget tid tilovers til. Da undervisningen skal passes, må den øgede administrationsbyrde nødvendigvis komme til at gå ud over forskningen. Som dr. Trommer skrev i Fyens Stiftstidende i går: „Foreløbig sidder vi og bureaukratiserer hinanden og os selv i stumper og stykker på fire forskellige steder i landet.“ Dette er skrevet til venlig overvejelse for os, som skal lovgive, og vi må gøre noget ved det. Jeg mener, vi har behov for en gennemgribende debat om dette forhold, når vi skal til at gennemgå lovforslaget i uddannelsesudvalget.

Man kan slet ikke i en kort ordførertale nå at opregne de mange forhold, vi må se nærmere på. Men et par enkelte vil jeg ikke undlade at nævne. Først procentsatserne. De kan diskuteres til dommedag, eller i hvert fald til man når frem til „one man — one vote“, hvad jeg aldrig tror vi gør. Skulle vi gøre det, ville det betyde en ny debat med pendulet gående den anden vej. Det, som er hovedproblemet, er at få afgrænset, hvilke områder lærere, studenter og topfolk skal have indflydelse på. Jeg tror, at professor Mathiesen rammer noget helt centralt, når han i en kronik i Berlingske Tidende i mandags skrev, at man bør overveje at foretage en opdeling af opgaverne ved de højere uddannelsesinstitutioner, således at givne opgaver henlægges til persongrupper med den fornødne kompetence og dermed mulighed for ansvarsplacering. Det er at gøre demokratiet en bjørnetjeneste at lade personer tage ansvar for beslutninger, som de mangler forudsætninger for at tage. — Jeg tror, han rammer noget helt centralt med

dette. Der er en lang række opgaver, som det vil være helt logisk at lade topfolkene løse alene; andre kan man trygt overlade til studenterne, og atter andre må man overlade til lærerne.

Vi bliver nødt til at se nærmere på studienævnene. Forholdene hos sociologerne i København og i fag som idéhistorie og nordisk sprog og litteratur i Århus gør, at jeg tror vi må væk fra at lade studienævnene udpege undervisningsassistenter, uden at disse på forhånd har fået en fagkyndig bedømmelse. Når det gælder studiernes faglige indhold og en lang række andre områder, opregnet i § 14, gør det indtryk på én, at der er fri ret for studienævnene til at træffe afgørelser. Jeg tror, det bliver nødvendigt at få et fagkyndigt udvalg til at afgive en indstilling til disse studienavn. Nu kan man drillende sige, at her er jeg ved at oprette et nyt organ, men jeg mener kun, der er denne udvej, eller også må man lægge en del af sagerne op til et højere organ.

Dernæst valgreglerne. Ministeren omtaler et katalog af valgregler, der kan stilles til rådighed. Jeg ved, at forholdene er meget forskellige på de forskellige læreanstalter, men det må dog være muligt at nå frem til nogenlunde ensartede og også for almindelige mennesker forståelige valgregler. Jeg tror, at Esrom Larsen-reglerne bekræftede for os alle, at det er muligt at gøre det meget indiviklet. Men skulle det ikke også være muligt at gøre det noget mere enkelt? Det er dog arbejdet i organerne og ikke procedure- og valgregeldebater, der er det afgørende.

Jeg vil også gerne lige pege på rektorvalget. Med de af undervisningsministeren foreslåede valggrupper er jeg bange for, at man kan få en stadig konflikt mellem rektor og konsistorium, der er valgt på hver sit grundlag. Man kan henvise til den franske og den amerikanske forfatning. Jeg er ikke sikker på andet, end at det vil være fornuftigt at lade konsistorium udpege rektor.

Mange andre problemer kunne nævnes, men det kan vi gøre under udvalgsarbejdet. Vi møder med en positiv vilje til at få lavet en god lov, men vi ved af, ikke bitter, men gammel erfaring, at dette er et vanskeligt lovstof, og mange vil sikkert henvende sig til uddannelsesudvalget for at fortælle os om de mange problemer, der er. Jeg tror, det er rigtigt, at ministeren lader loven omfatte